

Esplugabous.

Mastegatatxes.

Són unes aus nocturnes perfectament mimètiques amb l'entorn. Quan estan ajocades és molt difícil adonar-se de la seua presència. I tanta és la confiança que tenen en el seu camuflatge que esperen fins a l'últim moment per a enlairar-se. Els que han caminat per la muntanya amb poca llum, com els pastors, segur que han vist eixir quasi dels seus peus uns pardalots de considerables dimensions que espanten al més plantat. Però, sens dubte, un dels ministeris amb pitjor reputa-

ció és el de botxí. El botxí (*Lanius senator*), de tirat elegant, prefereix sempre una posició ben alta al damunt dels matolls espinosos. Des d'aquesta posició privilegiada, captura les seues preses (insectes, sargantanes o micromamífers) i després les clava orgullós en els branquillons més afilats. Quan la cacera és abundant, l'espectacle pot arribar a ser esgarrifador i l'arbust exhibeix una tràgica col·lecció de cadàvers; un suggerent obsequi per a la femella o

simplement una mena de rebost a l'aire lliure.

Finalment, cal dir que els ocells també han inventat oficis per a nosaltres... clar que no sé quina persona s'oferiria per a ocupar l'estrafolari ofici de cagamànecs (*Saxicola torquata*), mastegatatxes (*Ficedula hypoleuca*), esplugabous (*Bubulcus ibis*), repicatalons (*Emberiza schoeniclus*), gratapalles (*Emberiza cirillus*), escuraflascons (*Phaloropus sp.*) o pujasoques (*Saxicola torquata*).

Repicatalons.

Teixidor.